

Bilag 14.

Den almindelige
danske Lægeforening.
Hovedbestyrelsen.

København, den 27. November 1936.

Til Folketingsudvalget angaaende Lov om Adgang til Svangerskabsaf-
afbrydelse.

I Anledning af det i Rigsdagen fremlagte Forslag til Lov vedrørende Ad-
gang til Svangerskabsafbrydelse skal Hovedbestyrelsen for Den almindelige danske
Lægeforening tillade sig at fremsætte nogle Bemærkninger over for det ærede
Udvalg.

Igennem sin praktiske Virksomhed kommer Lægestanden Spørgsmaalet
om Svangerskabsafbrydelse paa nærmeste Hold og har derfor Lejlighed til at
høste en Række Erfaringer, der kan have Interesse ved Udformningen af et Lov-
forslag som det foreliggende. Danske Læger har ved en Enquete i 1932 udtalt
sig om deres Stilling til Problemet: Svangerskabsafbrydelse, herunder Spørgs-
maalet om, hvorvidt Afbrydelse bør finde Sted paa Grundlag af visse sociale For-
hold. Enquetens Resultat har foreligget for Kommissionen og findes gengivet i
Udvalgsbetænkningen som Bilag 4, Side 155—57. Paa nærværende Tidspunkt,
hvor Sagen ligger til Behandling for Lovgivningsmagten, ønsker Hovedbestyrelsen
ikke at udtale sig om sin Stilling til, hvor vide eller hvor snævre Grænser for
Adgangen til Svangerskabsafbrydelse paa humanitært Grundlag den maatte anse
for ønskelige. Derimod mener Hovedbestyrelsen sig berettiget til at udtale sin
Betænkelighed ved enkelte Punkter i det foreliggende Lovforslag.

1. De Tilfælde, hvor Svangerskabsafbrydelse maa foretages paa medicinsk
Indikation, kan alene bedømmes af Læger, og Indgrebet *er* ikke i sin Art — og
bør ikke være — væsensforskelligt fra al anden nødvendig lægelig Behandling.
Hovedbestyrelsen maa derfor kræve, at Omraadet for medicinske Indikationer
ikke forflygtiges og derved Lægestanden udsættes for fortsatte Insinuationer om
at bruge disse som Skalkeskjul for at imødekomme den svangres Ønsker.

Alene en i Patientens Helbredstilstand begrundet Fare for hendes Liv
eller for en varig og betydelig Førringelse af hendes Helbred er medicinsk
Indikation.

Vil man indrømme ogsaa andre Forhold, der *indirekte* kan true Kvindens
Liv eller Helbred, et Indikationsomraade, kan Lægen vel støtte og vejlede den
svangre, der henvender sig til ham, men *Ansaret* for at tillade Indgrebet maa
udelt lægges paa andre Samfundsorganer, som Loven maa bemyndige hertil.

2. Det foreliggende Lovforslag tillader kun Svangerskabsafbrydelse paa
Statens og Kommunernes Sygehuse eller paa et privat Sygehus, der modtager
offentlig Støtte, eller paa hvilket Patienter indlægges for offentlig Regning.

Hovedbestyrelsen maa fremhæve, at den faglige Viden og Kunnen, der
udkræves for at udføre Indgreb ved Afbrydelse af Svangerskab, er af en saadan
Art, at autoriserede Læger besidder den. I hvert Fald maa Befolkningens Tarv
anses for at være rigeligt sikret, for saa vidt det fastsættes, at alle Læger, der
besidder Specialanerkendelse i Kirurgi, Gynækologi eller Obstetrik, er berettigede